

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 35 stemte for, 102 imod; 6 stemte hverken for eller imod.

§§ 1-12

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes, idet 31 stemte for, 108 imod; 4 stemte hverken for eller imod.

§§ 13 og 14

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m. v.

Ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes ved, at § 1 i den nye affattelse

vedtoges med 118 stemmer mod 25.

Ændringsforslag nr. 4

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes ved, at § 2 med den foretagne ændring

vedtoges med 118 stemmer mod 25.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes ved, at § 3

vedtoges med 118 stemmer mod 25.

§§ 4-6

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Sluttelig foretoges afstemning vedrørende forslag til lov om ligestillingsrådet.

§§ 1-4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Ægtefællepension, fondsanbringelse m. v.).

(Lovforslag nr. L 175. Fremsat 20/1 78. Første behandling 2/2 78. Betænkning 17/3 78).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af arbejdsministeren (se nedenfor).

Ændringsforslag.

Af *arbejdsministeren*:

Til titlen

I *undertitlen* udgår ordet »fondsanbringelse«.

Bemærkninger.

Ændringsforslaget skyldes, at den i lovforslaget under nr. 5 foreslåede ændring vedrørende fondsanbringelsen udgår efter ændringsforslag nr. 2 i udvalgets betænkning.

Ændringsforslagene, lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kurt Hansen (VS):

Vi har jo skrevet i betænkningen, at vi ville tilkendegive vores stilling her ved anden behandling, så det vil vi hermed gøre.

Arbejdsministeren har stillet ændringsforslag om, at lovforslagets nr. 5 udgår. Det er den ændring, der gik ud på, at virksomhederne kunne låne op til 20 pct. af deres aktiekapital, og herefter kan vi stemme for lovforslaget.

De ændringsforslag, der er stillet af fremskridtspartiet, kan vi ikke stemme for. Vi har i og for sig lidt sympati for det første ændringsforslag om, at udbetaling af ATP-midlerne ikke skulle være efter begæring, men man har kædet det sammen med, at det ikke er muligt for den enkelte ATP-berettigede at udskyde sin ATP og dermed få noget mere fra det 70. år, og det gør, at vi må stemme imod det, ligesom vi stemmer imod ændringsforslag nr. 3.

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg skal udtrykke min glæde over, at enkespensionsordningen nu er sikret et flertal i Folketinget. Men under dette lovforslags behandling har man oplevet det særsyn, at kommunisterne og VS ikke ville medvirke til den del af ministerens forslag, som vedrørte fondsanbringelse, hvor man ønskede en forhøjelse af aktieandelen fra 15 til 20 pct. i den enkelte virksomhed. Jeg synes, det er forståeligt, at de borgerlige partier er bange for et sådant forslag, men jeg synes, det er mærkeligt, at VS og DKP ikke har ønsket at medvirke til dette forslag ud fra den betragtning, at det ville betyde – som man har udtrykt det

– ØD ad bagdøren. Jeg synes, det er højst ejendommeligt, men det karakteriserer bare de to partier, som jo ellers ude på arbejdspladserne fortæller, hvor socialistiske de er, og hvor meget de ønsker at arbejderne og lønmodtagerne skal have indflydelse på dansk erhvervsliv.

Jeg har villet knytte denne bemærkning til dette forslag om ATP og skal i øvrigt blot sige, at vi af de stillede ændringsforslag kun kan stemme for de ændringsforslag, som arbejdsministeren har stillet.

Lawaetz (FP):

Jeg ønsker ikke at starte nogen debat om dette, men nu fik arbejdsministeren jo før ros – jeg tror, det var af hr. Melchior – for, at han elskværdigt ved sit ændringsforslag nr. 2 havde taget sit oprindelige forslag tilbage, hvilket betyder, at der kun må investeres 15 pct. I retfærdighedens navn vil jeg gerne sige, at det var vældig pænt af arbejdsministeren, men hans handling skyldes nok, at han var i stand til at tælle til 91, og derfor er den megen ros, hr. Melchior gav, nok lidt overdreven.

Vore øvrige ændringsforslag gik ud på, at man skulle behandle arbejdsgiverne knap så skrap, men det kan vi nok ikke få medhold i. En af de ting, der måske var naturligt, var, at man, som vi siger, efter gentagne overtrædelser kunne pålægges en eller anden form for bøde.

Honoré (KrF):

Kristeligt folkeparti tilslutter sig arbejdsministerens ændringsforslag. Vi er meget glade for, at regeringen ved at tælle stemmer har indset det fornuftige i at opgive at forhøje ATPs investeringsloft i de enkelte virksomheder; det har også været et ønske hos kristeligt folkeparti. Det ville have givet ATP en unødvendig magtforøgelse over dansk erhvervsliv. Kristeligt folkeparti er imod sådanne magtkoncentrationer.

Vi kan derimod ikke stemme for de af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag.

Ole Henriksen (SF):

Under den meget forcerede udvalgsbehandling inden afgivelse af betænkning blev det meddelt, at regeringen og socialdemokratiet trak deres forslag om at forhøje de 15

[Ole Henriksen]

pct., der nu kan investeres i enkeltvirksomhederne, til 20 pct., og socialistisk folkeparti, som jo havde støttet dette forslag, overvejede meget, om vi skulle opretholde det. Vi har imidlertid ikke ønsket at opretholde forslaget og vil heller ikke, når forslagsstilleren selv tager det tilbage, stemme imod, at det udgår. Men vi vil gerne bebude, at vi ser lidt anderledes på dette problem, end mange andre gør i folketinget. Her er der jo tale om en spredning af ejendomsretten og ikke om en koncentration, som det påstås. Man kan sige, der er tale om en tvangsmæssig spredning, men forslaget tilsigter trods alt en spredning af ejendomsretten, og vi er selvfølgelig interesseret i den størst mulige spredning.

Vi ser også et andet problem – det er bl. a. derfor, vi ikke opretholder forslaget – nemlig at ATP-fondens ledelse ikke er tidssvarende. Vi mener, det er lønmodtagernes penge, der ligger her. Hvis man fik ændret ATP-fondens ledelse, ville det være helt afgørende, at vi fik så store investeringer rundt omkring i virksomhederne som muligt, for det er det, forslaget handler om. Det bliver ikke lønmodtagernes centrale fond eller noget lignende, men det vil fortsat være ATP-fonden, som har investeret på fornuftig måde rundt omkring i virksomhederne. Derfor har vi lagt megen vægt på at få ændret denne ledelsesform, og vi vil derfor også stille forslag om dette senere. Samtidig vil vi måske stille forslag om, at man i den forbindelse hæver investeringsrammen til de 20 pct. Når vi i denne omgang ikke vil opretholde forslaget, er det altså ikke, fordi vi er tilhængere af, at grænsen forbliver 15 pct., men ud fra en realistisk bedømmelse af, at også ATP-fondens ledelse skal ændres.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg mente ellers ikke, det var nødvendigt at tage ordet til dette forslag, men hr. Hans Jørgen Jensens bemærkninger gør alligevel, at jeg for det første må spørge: hvad er ATP-fonden egentlig? Det er noget, der blev påtvunget arbejderne ved en helhedsløsning i 1960'erne, hvor man sådan set ikke gav arbejderne noget, men gennemførte en tvangsopsparing af visse penge. Det er den ene side af sagen.

Dernæst er det rigtigt, som det er sagt, at fondens ledelse ikke består af arbejdere alene, men også af arbejdsgivere.

For det tredje giver det ikke nogen form for indflydelse overhovedet, at man investerer 15 eller 20 pct.

For det fjerde: hvad var argumentationen for, at man skulle forhøje investeringsgrænsen? Det var, at der var kommet flere penge til ATP fra augustforligets indgreb i dyrtidsreguleringen, hvor man fratog arbejderne en dyrtidsportion, og hvor man samtidig gennemførte en tvangsopsparing, hvoraf lønmodtagerne betaler de 80 pct. til ATP. Disse beløb var blevet så store, at man måtte investere dem i virksomhederne uden nogen form for indflydelse, uden nogen form for kontrol. Det er rent og skært tyveri, og det var det, vi ikke ville være med til.

Mølgaard (DR):

En fond, der er etableret ved hjælp af tvangsopsparing, kan ikke under nogen omstændigheder blive retsforbundets livret, men det skal erkendes, at det beske bliver en antydning mindre besk, som lovforslaget nu foreligger, og som det kommer til at foreligge efter afstemningen om ændringsforslagene ved denne anden behandling. Derfor vil vi nok ved tredjebehandlingen støtte ændringerne, og det vil sige støtte forslaget som sådant. Det sker på grundlag af, at vi må hilse med tilfredshed, at det ser ud til, at misbrugsmulighederne af midlerne bliver begrænset med ændringsforslagene, sådan at investeringsmulighederne i erhvervslivet og dermed styringsmulighederne, centraldirigeringsmulighederne, bliver begrænsede.

Vi vil støtte samtlige ændringsforslag og lovforslaget ved tredje behandling.

Arbejdsministeren (Auken):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den meget brede tilslutning, der er givet til regeringens forslag om ændring i loven om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Gennem lovforslaget, som det nu foreligger, løses om ikke et stort, så dog et reelt ligestillingsproblem, og det hilser regeringen selvfølgelig med tilfredshed.

Jeg skal også anbefale, at man stemmer for ændringsforslag nr. 2, som jeg har stillet, selv om det måske ikke kan gøres med den

[Arbejdsministeren]

samme varme, som vi normalt anbefaler folketinget, når det drejer sig om forslag stillet af regeringen. Men regeringen erkender, at det er et led i det politiske forlig, og vi erkender også, som der står i begrundelsen for ændringsforslaget, at der ikke var politisk mulighed for at trænge igennem med den tanke, som oprindeligt var udkastet af ATPs bestyrelse, om en mere aktiv anbringelse af fondsmidlerne.

Hvorfor var det ikke muligt? Ja, forklaringen har hr. Hans Jørgen Jensen jo allerede givet. Det var, fordi venstresocialisterne og Danmarks kommunistiske parti sammen med de borgerlige partier i folketinget afviste forslaget og dermed var med til at støtte en antisocialistisk tankegang og dermed et negativt flertal i at blive dannet på dette felt. På baggrund af disse to partiers holdning på dette område må regeringen erkende, at der ikke er politisk tilslutning til forslaget, og det indgår da også i den aftale, der er indgået mellem fire partier, at vi tager dette ændringsforslag tilbage.

Kurt Hansen (VS):

Jeg finder arbejdsministerens og for den sags skyld også hr. Hans Jørgen Jensens udtalelser aldeles misvisende. Nu kommer man her i en situation, hvor man vil have gennemført en detalje, som man ikke kan få de borgerlige partier med på, og så siger man: ja men så er I ansvarlige for, at der ikke bliver ført en socialistisk politik. Vi vurderer ikke det her som værende et stykke socialistisk politik. Vi vurderer det alene ud fra, hvad der også står i bemærkningerne til dette punkt i lovforslaget. Der står:

»... samt under hensyn til de betydelige midler, der nu skal anbringes sammen med Arbejdsmarkedets Tillægspensions midler, jfr. lov nr. 230 af 2. juni 1977 om midlertidig indbetaling fra staten til Arbejdsmarkedets Tillægspension af visse dyrtidsportioner, foreslås det nu at forhøje den »specielle« grænse til 20 pct., som tidligere indstillet af Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse.«

Dette forslag er altså begrundet i, at man har haft fingrene nede i lønningsposen hos lønarbejderne, men når arbejdsministeren er vel vidende om, at DKP, SF og VS i fællesskab har fremsat et forslag, der går på, at

disse dyrtidsportioner skal udbetales, er det da klart – det er i hvert fald klart for nogle af forslagsstillerne af det forslag, jeg refererer til – at vi så ikke vil være med til at pumpe dem over til en skjult form for ØD-løsning, som vi i øvrigt også er modstandere af. Det kan godt være, at SF er hoppet fra det forslag, vi engang blev enige om at fremsætte i fællesskab, det er så deres problem, det må vi notere os, og det er vel også med stor tilfredshed, arbejdsministeren kan notere sig, at midten i dansk politik er ved at rykke nærmere til socialdemokratiet.

Ole Henriksen (SF):

Inden hr. Kurt Hansen konkluderer, at SF er hoppet fra et standpunkt, som vi tidligere har taget, må jeg dementere: det er vi ikke. Vi taler her om de indefrosne dyrtidsportioner, som er indbetalt af staten, og jeg betragter det mellemværende, som lønmodtagerne har i forhold til disse ATP-enge, som et mellemværende mellem lønmodtagerne og arbejdsgiverne. Det er dér, pengene skal hentes hjem igen. Disse dyrtidsportioner skal ikke hentes ind fra det, der ligger.

(Kort bemærkning).

Kurt Hansen (VS):

Jeg må gøre hr. Ole Henriksen opmærksom på, at det, vi i fællesskab har fremsat forslag om, er ophævelse af lov nr. L 230, som indeholder begge elementer. Det er muligt, at hr. Ole Henriksen ikke har været opmærksom på dette forhold, men det forhold er faktisk på den måde.

(Kort bemærkning).

Ole Henriksen (SF):

Det er rigtigt, at vi har været med til at fremsætte nævnte forslag, og det vil vi såmænd gerne gøre igen, men vi må også erkende, at de penge ligger nu engang i ATP-fonden, og dér bliver de tilsyneladende liggende, så længe der er et folketingsflertal for det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 32 stemte for, 110 imod.

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 26 stemte for, 112 imod.

§ 1 med den foretagne ændring, ændringsforslag nr. 4, § 2, således ændret, og ændringsforslaget uden for betænkningen angående titlen af arbejdsministeren vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø. (Bedriftssundhedstjeneste).

(Lovforslag nr. L 181. Fremsat 26/1 78. Første behandling 10/2 78. Betænkning 17/3 78).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 2 ændringsforslag af Jørgen Jensen (DKP). (Se nedenfor).

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Honoré (KrF). (Se nedenfor).

Ændringsforslag.

Af Jørgen Jensen (DKP):

Til § 1

1) Datoen »den 1. april 1978« ændres til: »den 2. maj 1978«.

Til § 2

2) Datoen »den 1. april 1978« ændres til: »den 2. maj 1978«.

Bemærkninger.

Til nr. 1-2

Da det ikke har været teknisk muligt at stille ændringsforslag til ministerens bemærkninger til lovforslaget, der bliver afgørende for BSTs indhold, har forslagsstilleren for at præcisere, hvorledes BST bør administreres og opbygges, måttet stille ændringsforslag om udsættelsen.

1. Indledning.

Med dette forslag foreslår forslagsstilleren, at § 13 i arbejdsmiljøloven sættes i kraft, således at opbygningen af en bedriftssundhedstjeneste kan begynde snarest muligt.

BST er til for de ansatte og må være de ansattes garant for en sundere og sikrere arbejdsplads. BST har til formål at styrke sikkerhedsarbejdet på virksomhederne og forebygge arbejdsmiljøskader af enhver art og får til opgave at

- 1) kortlægge sundhedsfaren i arbejdsmiljøet, både hvad angår fysiske og psykiske påvirkninger, arbejdsulykker og arbejdssygdomme,
- 2) ændre arbejdsprocessen, så de skadelige påvirkninger undgås, og
- 3) uddanne arbejderne og deres repræsentanter i sundhedsfarens art, omfang og forebyggelse.

Danmarks kommunistiske partis forslag til en BST adskiller sig på afgørende punkter fra regeringens, der ikke antaster arbejdsgivernes almindelige ret til at lede og fordele arbejdet. Forslaget indebærer,

- at fagbevægelsen sikres afgørende indflydelse på driften af BST, herunder ansættelse og afskedigelse af personale,
- at BST ikke blot er rådgivende over for ledelsen,
- at BST sikres kendskab til samtlige de arbejdsprocesser, stoffer og materialer, der tages i anvendelse i industrien og i erhvervslivet som helhed,
- at udbygningstakten øges betydeligt,
- at normeringerne for BST-personale fordobles,